

ĐỨC TIN CÙNG CỐ NHỜ CHẤP NHẬN THỬ THÁCH

- Mẹ ơi, con thương Mẹ biết là chừng nào!

Vừa nói, Béatrice - thiếu nữ 15 tuổi - vừa triu mền ôm hôn Mẹ. Hôn Mẹ xong, Béatrice chạy đi lấy xe đạp, đạp đến trường học. Niềm vui cộng với lòng yêu đời rạng rỡ trên khuôn mặt mỹ miều của cô gái đang ở tuổi dậy thì .. Nhưng khi đến gần trường thì Béatrice bị một người lái xe chạy ẩu tung mạnh vào chiếc xe đạp, khiến Béatrice ngã nhào xuống đất bất tỉnh.

Đợi mãi không thấy con về nhà sau giờ học, bà Sophie - Mẹ của Béatrice - điện thoại báo cảnh sát. Chỉ lúc này, bà mới biết Béatrice bị tai nạn và người ta đã chở cô đến nhà thương. Chính bà Sophie kể lại biến cố đau thương.

Trên đường từ nhà đến bệnh viện, trong đầu tôi quay cuồng hai chữ: "Sống hay Chết? Chết hay Sống?" Rồi tôi chỉ biết khấn khoản thân thưa cùng Chúa:

- Lạy Chúa, xin giúp con chấp nhận điều gì sẽ xảy ra tốt hơn cho con của con.

Khi đến nơi, chúng tôi mới biết Béatrice bị chết ngay tại chỗ. Lúc đó, tôi thực sự kinh nghiệm trong chính thân xác tôi lời cụ già Siméon nói với Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA:

- **Một lưỡi gươm sẽ đâm qua trái tim Bà** (Luca. 2,35).

Tôi cảm thấy đau đớn khắp thân người và bị đau nhói nơi ngực. Về phần Bernard - chồng tôi - khi nghe tin không lành của đứa con gái yêu dấu, chàng gập đôi người lại, hai tay ôm lấy ngực, giống y như người bị lưỡi gươm đâm thấu qua.

May mắn thay, suốt trong thời gian hoạn nạn tang chế này, tôi luôn cảm nhận sức trợ lực của THIÊN CHÚA. Trong đêm canh thức bên xác con nơi nhà thương, có lúc chúng tôi đến nhà nguyện để cầu nguyện. Bước vào nhà nguyện, đôi mắt chúng tôi chạm ngay bức ảnh Đức Mẹ MARIA đặt nơi cung thánh. Gương mặt Đức Mẹ bằng Đức Chúa GIÊSU trông thật hiền dịu triu mền.

Trong phòng riêng của Béatrice ở nhà chúng tôi, nó cũng đặt bức ảnh này nơi bàn thờ nhỏ. Cái nhìn yêu thương của Đức Mẹ MARIA như lời ủi an chúng tôi trong cơn sầu khổ vì phải chia lìa đứa con gái yêu.

Sau khi chôn cất Béatrice, chúng tôi tìm thấy trong chiếc cặp nó mang đến trường ngày xảy ra tai nạn, một cuốn sổ tay chép đầy tư tưởng tốt đẹp lành thánh. Chẳng hạn như câu:

- THIÊN CHÚA muốn dọn cho con một lối thoát diệu kỳ. Chỉ vì lý do duy nhất này mà Ngài làm cho con phải đi qua đêm tối thử thách. Ở cuối con đường cho dù xem ra tăm tối nhất - con đường Chúa dẫn con đi - bao giờ cũng kết thúc bằng vinh quang chiến thắng, bởi vì THIÊN CHÚA là Tình Yêu.

Kỳ nghỉ lễ Giáng Sinh sau khi Béatrice qua đời, một đứa con gái khác của chúng tôi đi dự trại trượt tuyết mùa đông. Một ngày, vì dụng cụ trượt tuyết bị hư, nó đem đến tiệm để sửa. Khi trở lại chỗ trượt tuyết thì nó hay tin: nơi đáng lý nó trượt tuyết đã xảy ra cơn bão tuyết dữ dội vùi dập đến 12 người trượt tuyết! Chúng tôi thăm nghĩ:

- Béatrice phù hộ cho chị nó thoát nạn! Béatrice hẳn đang hưởng hạnh phúc nơi thế giới của Tình Yêu THIÊN CHÚA!

Ngày lễ giỗ một năm Béatrice qua đời, tôi nhận món quà quý hóa. Một trong những bạn thân của Béatrice, trước đó sống vô thần, không có Đức Tin. Vậy mà chính hôm ấy, thiếu nữ gặp tôi và nói:

- Cháu đang được hồng phúc khám ra ra Tình Yêu THIÊN CHÚA!

Tôi cảm động nói không nên lời.

Thời gian sau khi Béatrice - đứa con gái cứng qua đời - chúng tôi nhận không biết bao nhiêu ơn lành THIÊN CHÚA tuôn đổ trên gia đình. Tôi quyết định đi hành hương đền thánh Đức Mẹ Fourvière ở Lyon (Đông Pháp) để cảm tạ THIÊN CHÚA và Đức Mẹ MARIA.

Trước đó, tôi thường than thở: 15 năm thật quá ít ỏi, giờ đây trái lại, tôi nói:

- 15 năm, quả thật thời gian của ân sủng diệu kỳ!!!

... Người ta dẫn trẻ em đến với Đức Chúa GIÊSU, để Người đặt tay trên chúng. Nhưng các môn đệ la rầy chúng. Thấy vậy, Người bực mình nói với các ông: "Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì Nước THIÊN CHÚA là của những ai giống như chúng. Thầy bảo thật anh em: Ai không đón nhận Nước THIÊN CHÚA với tâm hồn một trẻ em, thì sẽ chẳng được vào". Rồi Người ôm lấy các trẻ em và đặt tay chúc lành cho chúng (Máccô 9,13-16).

(Jean Toulat, "Ces Enfants du ciel", Fayard/1993, trang 101-103).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt